

Pepe Escobar: „Tento návrh zákona zní jako vyhlášení války“ Takto USA vede “dialog”

Snaha o vyvolání finanční nestability vůči Rusku

- CZ24 News | 15. ledna 2022

USA: Washington nebude brát v úvahu ruské návrhy na nerozšiřování NATO a nemá v úmyslu o této myšlence ani diskutovat. Tolik k „dialogu“. Jednalo se o první schůzku na vysoké úrovni mezi Ruskem a NATO od roku 2019, která se uskutečnila bezprostředně po neúspěšném dialogu mezi USA a Ruskem o „bezpečnostních zárukách“, který se konal začátkem týdne v Ženevě.

Co se stalo v Bruselu? V podstatě další nedialogový dialog – doplněný kafkovskou předmluvou NATO: jsme připraveni k dialogu, ale návrhy Kremlu jsou nepřijatelné. Tímto krokem americká vyslankyně při NATO Julianne Smithová preventivně obvinila Rusko z akcí, které „urychlily tuto katastrofu“.

Každý rozumný člověk v Eurasii a na evropském poloostrově by měl znát dva hlavní racionální požadavky Ruska: žádné další rozšiřování NATO a žádné raketové systémy umístěné v blízkosti jeho hranic.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Nyní přejdeme na spin machine. Fráze generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga byly předvídatelně věrné jeho okázalé průměrnosti. K již předestřenému dialogu řekl, že je „důležité dialog zahájit“. Rusko podle něj „naléhalo na NATO, aby odmítlo přijmout Ukrajinu; aliance na to reagovala odmítnutím kompromisu ohledně rozšíření“. Přesto NATO „uvítalo dvoustranné konzultace“ o bezpečnostních zárukách.

NATO také navrhlo sérii rozsáhlých bezpečnostních konzultací a „Rusko s nimi zatím nesouhlasilo, ale ani je nevyloučilo“.

Není divu: Rusové si už předtím všimli, že se jedná jen o zdržovací taktiku.

Země globálního Jihu si oddechnou, když se dozvědí, že Stoltenberg obhajoval vojenské bleskové operace NATO v Kosovu i Libyi: „spadaly přece pod mandát OSN“. Takže byly neškodné. O hvězdném výkonu NATO v Afghánistánu nepadlo ani slovo.

A pak tolik očekávaný klíčový okamžik: NATO se obává ruských jednotek „na hranicích s Ukrajinou“ – ve skutečnosti ve vzdálenosti 130 až 180 km, uvnitř evropského ruského území. A aliance považuje za „nepravdivé“, že jejich expanze na Ukrajinu je „agresivním aktem“. Proč? Protože „šíří

demokracii“.

Bombarduj mě do demokracie, baby

Takže tady je evangelium NATO v rychlosti. A teď ho porovnejte se [střízlivými slovy náměstka ruského ministra zahraničí Alexandra Gruška](#).

Gruško opatrně oznámil, že „NATO je odhodláno zadržet Rusko. Spojené státy a jejich spojenci se snaží dosáhnout převahy ve všech oblastech a ve všech možných divadlech vojenských operací.“ To byla zastřená narážka na dominanci v plném spektru, která od roku 2002 zůstává americkým evangeliem.

Gruško se také zmínil o „taktice zadržování z dob studené války“ a o tom, že „veškerá spolupráce (s Ruskem) byla zastavena“ – ze strany NATO. Přesto „Rusko upřímně a přímo upozornilo NATO, že další eskalování situace by mohlo vést k neblahým důsledkům pro evropskou bezpečnost“.

Závěr byl strohý: „Ruská federace a NATO vůbec nemají jednotný pozitivní program.“

Prakticky všechny rusofobní frakce dvoustranické mašinérie War Inc. ve Washingtonu nemohou akceptovat, že by v evropských státech, které v roce 1997 nebyly členy NATO, neměly být umístěny žádné jednotky a že by se současní členové NATO neměli pokoušet o vojenskou intervenci na Ukrajině, stejně jako v dalších východoevropských, zakavkazských a středoasijských státech.

Náměstek ministra zahraničí Rjabkov již v pondělí v Ženevě znovu zdůraznil, že ruská červená linie je nepřekročitelná: *„Pro nás je naprosto závazné zajistit, aby se Ukrajina nikdy, nikdy, nikdy nestala členem NATO.“*

Diplomatické zdroje potvrdily, že Rjabkov a jeho tým se v Ženevě museli prakticky chovat jako učitelé v mateřské škole a dbát na to, aby nedocházelo k „žádným nedorozuměním“.

A teď to porovnejte s vyjádřením Neda Price z amerického ministerstva zahraničí, které zaznělo po oněch vyčerpávajících osmi hodinách, jež Rjabkov strávil s náměstkyní ministra zahraničí Wendy Shermanovou: Washington nebude brát v úvahu ruské návrhy na nerozšiřování NATO a nemá v úmyslu o této myšlence ani diskutovat.

Tolik k „dialogu“.

Rjabkov potvrdil, že nedošlo k žádnému pokroku. S odkazem na svou didaktičnost musel zdůraznit: *„Vyzýváme USA, aby v tuto chvíli projevíly maximální odpovědnost. Rizika spojená s možným nárůstem konfrontace by neměla být podceňována.“*

Říci podle Rjabkova, že Rusko vyvinulo „značné“ úsilí, aby přesvědčilo Američany, že „zahrávání si s ohněm“ není v jejich zájmu, je eufemismus mladého století.

Dovolte mi, abych vás sankcionoval do zapomnění

Rychlá rekapitulace je zásadní pro pochopení toho, jak se věci mohly tak rychle zvrtnout.

Ne zrovna tajnou strategií NATO je od počátku vyvíjet tlak na Moskvu, aby přímo jednala s Kyjevem o Donbasu, přestože Rusko není v minských dohodách zmíněno.

Zatímco Moskva byla nucena zapojit se do konfrontace mezi Ukrajinou a Donbasem, sotva se

zapotila při potlačení barevného převratu v Bělorusku. Poté Rusové v mžiku shromáždili na území evropského Ruska impozantní úderné síly – s odpovídající vojenskou infrastrukturou -, aby mohli bleskově reagovat v případě, že by došlo k ukrajinskému blitzkriegu v Donbasu.

Není divu, že znepokojený stan NATO musel něco udělat s představou boje proti Rusku do posledního zbídačeného Ukrajince. Snad alespoň pochopili, že Ukrajina by byla zcela zničena.

Krása spočívá v tom, jak Moskva otočila situaci novým geopolitickým jiu-jitsu tahem. Ukro-demence podporovaná NATO – doplněná planými sliby, že se stane členem – otevřela Rusku cestu k tomu, aby nepožadovalo žádné další rozšiřování NATO a k tomu stáhlo veškerou vojenskou infrastrukturu z východní Evropy.

Bylo zřejmé, že Rjabkov při rozhovorech se Shermanem odmítne jakýkoli návrh, aby Rusko zrušilo logistickou infrastrukturu vytvořenou na svém území v evropském Rusku. Pro všechny praktické účely Rjabkov Shermana rozbil na padrt. Zbyly jen pokorné hrozby dalšími sankcemi.

Přesto bude sisyfovským úkolem přesvědčit impérium a jeho satrapu NATO, aby na Ukrajině neuspořádaly nějaké vojenské dobrodružství. To je podstata toho, co Rjabkov a Gruško opakovaně říkali v Ženevě a Bruselu. Museli také zdůraznit zřejmé: **pokud budou na Rusko uvaleny další sankce, dojde k těžkému zpětnému úderu zejména v Evropě.**

Jak je ale v lidských silách zkušených profesionálů, jako jsou Rjabkov a Gruško, racionálně polemizovat s bandou amatérských slepenců, jako jsou Blinken, Sullivan, Nuland a Sherman?

Objevily se vážné spekulace o tom, v jakém časovém horizontu se Rusko ve skutečnosti už nebude obtěžovat poslouchat americké „dětské bláboly“ (copyright Maria Zakharova). Mohlo by to být kolem roku 2027, nebo dokonce 2025.

Další událostí je, že pětileté prodloužení nové smlouvy START vyprší v únoru 2026. Pak už nebude existovat žádný strop pro jaderné strategické zbraně. **Plynovod Síla Sibíře 2 do Číny ještě více sníží závislost Gazpromu na evropském trhu. Spojený rusko-čínský finanční systém se stane téměř odolným vůči americkým sankcím.** Rusko-čínské strategické partnerství bude sdílet ještě významnější vojenské technologie.

To vše je mnohem podstatnější než špinavé tajemství, které v současném kabuki „bezpečnostních záruk“ není tajemstvím: výjimečný, „nepostradatelný“ národ je vrozeně neschopný vzdát se navždy rozšíření NATO do, no, vesmíru.

Zároveň si Rusové velmi dobře uvědomují zcela prozaickou pravdu: USA za Ukrajinu bojovat nebudou.

Takže vítejte v instagramovém iracionalismu. Co bude dál? Nejspíš provokace, s možností například partyzánské chemické operace, z níž bude obviněno Rusko, po níž budou následovat – co jiného – další sankce.

Balíček je připraven. **Přichází v podobě návrhu zákona demokratických senátorů, který podporuje Bílý dům a který má přinést ruské ekonomice „vážné ztráty“** v případě, že Moskva konečně vyslyší jejich modlitby a „napadne“ Ukrajinu.

Sankce by přímo zasáhly prezidenta Putina, premiéra Mišustina, ministra zahraničí Lavrova, náčelníka generálního štábu ozbrojených sil generála Gerasimova a „velitele různých druhů ozbrojených sil, včetně letectva a námořnictva“.

Mezi cílové banky a finanční instituce patří Sberbank, VTB, Gazprombank, Moscow Credit Bank, Alfa-Bank, Otkritie Bank, PSB, Sovcombank, Transcapitalbank a Ruský fond přímých investic. Všechny by byly odříznuty od systému SWIFT.

Pokud tento návrh zákona zní jako vyhlášení války, je to proto, že takový je. Říkejme tomu americká verze „dialogu“.

AUTOR: Pepe Escobar

[Zdroj](#)

Překlad: Zvědavec